

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

NR. 1391 /DPSG
DATA 31.05.2010

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
SENAT
267, 10.06.2010

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la propunerea legislativă intitulată „*Lege privind modificarea Legii nr. 64 din 16 ianuarie 2002 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația agenților economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale*”, inițiată de 14 deputați – PD-L (Bp. 59/2010).

I. Principalele reglementări

Această inițiativă legislativă are ca obiect de reglementare modificarea *Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, propunându-se, în principal, următoarele:

- modificarea definiției dată distribuitorului autorizat;

- modificarea funcțiilor esențiale pe care trebuie să le îndeplinească aparatele de marcat electronice;

- abrogarea art. 4 alin. (2), potrivit căruia *„rola-jurnal este documentul pe care se înscriu toate datele din bonurile fiscale și se păstrează în arhiva operatorilor economici timp de 2 ani de la data încheierii exercițiului financiar în cursul căruia a fost întocmit”*.

II. Observații și propuneri

1. În ceea ce privește soluția legislativă de la **art. 1 alin. (3)**, propunem reformularea textului, astfel:

„Aparatele de marcat electronice fiscale sunt livrate prin distribuitori autorizați. În sensul prezentei ordonanțe de urgență, prin distribuitor autorizat se înțelege operatorul economic pe numele căruia a fost eliberat avizul privind distribuția și/sau efectuarea operațiunilor de service la aparatele de marcat electronice fiscale. Distribuitorul autorizat are dreptul de a comercializa aparatele de marcat electronice fiscale, inclusiv produsele complementare acestora, pentru care a obținut avizul, precum și obligația să asigure service la aceste aparate atât în mod direct, cât și prin alți operatori economici acreditați de către acesta, denumiți în continuare unități acreditate pentru comercializare și/sau service. Distribuitor autorizat nu poate fi decât producătorul sau importatorul aparatului respectiv. În situația defectării aparatelor de marcat electronice fiscale utilizatorii sunt obligați ca, în momentul constatării defecțiunii, să anunțe distribuitorul autorizat care a livrat aparatul sau, după caz, unitatea de service acreditată a acestui distribuitor autorizat”.

Sintagma „(...) persoana juridică română” instituie bariere în calea liberei circulații a serviciilor.

Totodată, precizăm că, în textul *Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 28/1999*, sintagma „agenți economici” a fost deja înlocuită cu cea de „operatori economici”, în urma modificărilor și completărilor aduse de *Ordonanța Guvernului nr. 47/2007 privind reglementarea unor măsuri financiar-fiscale*.

De asemenea, pentru a fi respectate condiționalitățile impuse prin intermediul art. 59 alin. (2) din *Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată*,

considerăm necesară următoarea formulare: „*Alineatul (1) al articolului 3 se modifică și va avea următorul cuprins ...*”. Observația este valabilă și pentru următoarele modificări avute în vedere.

2. Referitor la soluția legislativă propusă pentru **art. 2 lit. 1)**, precizăm că trebuie definită sintagma „*operatori economici specializați*”, precum și procedura de atestare a specializării pentru serviciile de instalații, reparații și întreținere a bunurilor la domiciliul clientului.

Aceeași observație o reiterăm pentru textul propus pentru **art. 2 lit. o)**.

În ceea ce privește propunerea de modificare a **art. 2 lit. o)**, precizăm că, în mod eronat, au fost indicate dispozițiile art. 3 lit. o) ca făcând obiectul prezentei intervenții legislative.

3. La **art. 3 lit. d)**, precizăm că trebuie definite expres „*situațiile*” din normele metodologice la care face referire.

4. În ceea ce privește propunerea de abrogare a **art. 4 alin. (2)**, precizăm că nu suntem de acord din următoarele considerente:

- rola-jurnal nu este o soluție „*redundantă*”, așa cum precizează *Expunerea de motive*, deoarece în acest document sunt înregistrate toate informațiile din bonurile fiscale, în timp ce în memoria fiscală sunt înregistrate datele de sinteză cu caracter fiscal provenite din rapoartele fiscale de închidere zilnică (valorile totale zilnice ale operațiunilor și taxa pe valoarea adăugată (TVA) aferentă, numărul bonurilor fiscale emise zilnic etc.);

- în interesul controlului operațiunilor efectuate și/sau înregistrate, este necesar să fie disponibile toate datele referitoare la operațiunile în cauză, așa cum sunt ele înscrise pe bonurile fiscale și pe rola-jurnal. Rola-jurnal reprezintă exemplarul 2 al bonului fiscal, în condițiile în care bonurile sunt predate clienților, iar datele înscrise în acestea nu mai sunt accesibile. Prin analogie, în cazul facturilor fiscale, documente care reflectă, de asemenea, operațiuni taxabile, se păstrează și prezintă controlului și exemplarul 2 al facturii, nu doar un document cuprinzând totalul zilnic al facturilor emise. Chiar dacă bonul fiscal nu cuprinde date referitoare la client, în acesta sunt înscrise alte date necesare verificărilor, cum sunt: numărul de ordine al bonului, data și ora emiterii acestuia, denumirea fiecărui bun livrat sau serviciu prestat, prețul sau tariful unitar,

cantitatea, valoarea pe fiecare operațiune, inclusiv TVA, cu indicarea cotei de taxă, valoarea totală a bonului, inclusiv TVA.

5. Referitor la propunerea de modificare a **art. 4 alin. (4)**, întrucât veniturile la care se poate face referire sunt cele menționate la art. 1 alin. (1) din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999*, propunem reformularea acestuia, după cum urmează:

„(4) Registrul special prevăzut la art. 1 alin. (4) și raportul fiscal de închidere zilnică sunt documente avute în vedere de către organele fiscale cu ocazia verificării veniturilor rezultate din livrări de bunuri cu amănuntul sau prestări de servicii, care stau la baza determinării impozitelor și taxelor datorate bugetului de stat. Registrul special prevăzut la art. 1 alin. (4) se arhivează și se păstrează pe o perioadă de 10 ani, iar raportul fiscal de închidere zilnică, pe o perioadă de 5 ani”.

6. În ceea ce privește *Expunerea de motive*, din cauza conținutului său excesiv de sumar prezentat și argumentat, apreciem că aceasta nu a fost elaborată cu respectarea cerințelor prevăzute de art. 31 din *Legea nr. 24/2000*, intervenția legislativă preconizată fiind motivată doar în ceea ce privește abrogarea art. 4 alin. (2), nu și cu privire la celelalte modificări propuse în cuprinsul său.

7. Din punct de vedere al tehnicii legislative, potrivit art. 62 din *Legea nr. 24/2000*, *„Dispozițiile de modificare și de completare se încorporează, de la data intrării lor în vigoare, în actul de bază, identificându-se cu acesta. Intervențiile ulterioare de modificare sau de completare a acestora trebuie raportate tot la actul de bază”*. Întrucât *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999* a fost aprobată cu modificări prin *Legea nr. 64/2002*, prevederile s-au încorporat în cadrul acesteia, astfel că orice intervenție ulterioară trebuie să se refere la actul normativ de bază, respectiv la ordonanță și nu la legea de aprobare a acesteia.

În consecință este necesară reformularea titlului prezentei propuneri legislative, după cum urmează:

„Lege privind modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale”.

Totodată, precizăm că este necesară renumerotarea articolelor propunerii legislative în conformitate cu exigențele impuse de art. 47 alin. (4) din *Legea nr. 24/2000*, conform căruia „În cazul actelor normative care au ca obiect modificări sau completări ale altor acte normative, articolele se numerotează cu cifre romane, păstrându-se numerotarea cu cifre arabe pentru textele modificate sau completate”.

În acest sens, propunem ca inițiativa legislativă să aibă un articol unic – „Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, publicată în Monitorul Oficial al României nr. 229 din 18 martie 2005, Partea I, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează” – urmat de inserarea modificărilor avute în vedere numerotate cu cifre arabe.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul susține adoptarea acestei propuneri legislative sub rezerva însușirii observațiilor și propunerilor de la pct. II.**

Cu stimă,

Emil BOC

Domnului senator **Mircea Dan GEOANĂ**

Președintele Senatului